

Birtalan Ferenc BOROSS BILIÁRDTERMÉBŐL

a Százados útról
igazából csak a barna asztal zöld posztójával világít a mába
a fekete olajjal kent hajófa padló szaga ér ide hozzám
s távolból hallom az annyiszor csodált falióra hangját
negyedóránként ütött egészeknél amennyit illet
sötétbronz ellensúlyok jártak föl-le úton
az asztal körül a nagyok a dákót krétázzák éppen
Háni néni pultjánál mértek sört bort szódavizet
voltak sütemények és nyáron a télre letakart
vaníliás csokoládés fagyaltos tégelyeket megnyitották
s ha sikerült kunyerálni szaladtunk az ötvenfilléres egytölcséresért

hogy miért vitték el a biliárdasztalt és hová tűnt Boross
több mint hatvanöt év fedt
maradt Háni néni a pulttal
sör se volt csak málna
és fehér tekert zacskókba lapáttal mért cukorkák
voltak sütemények egy-tíz volt a krémes
nagy ritkán mignont tortát is ettünk
de semmi nem ért a fagyalt nyomába

a padló sötét olajos maradt de a sörszag hiányzott
ahogy eltűntek sorban a nagyok
nekik biliárd nélkül okafogyottá vált az egész
jött ötvennégy a géppisztolygolyó
akkor már nem nagyon akartam arra járni
mindig Sanyit láttam a sehol sincs asztal körül
ahogy fontolgatva nézi az állást
kezében kréta dávkó de nem mozdul nem néz felém
hiába ácsorgok darizva az egygombócosért

kép | fortepan.hu